

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/84/2016
Identifikačné číslo spisu: 5014200066
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5014200066.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a z členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: D. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. X. XXX/X, J., zastúpeného JUDr. Vladimírom Kašubom, PhD., advokátom so sídlom Holubyho 51, Martin, proti žalovanému: Obvodná poľovnícka komora Martin, so sídlom Svätoplukova 16, Martin, zastúpenému JUDr. Gabrielou Kľačanovou, advokátkou so sídlom A. Kmeťa 28, Martin, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. P03/2014 zo 17. januára 2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/13/2014-124 z 18. mája 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/13/2014- 24 z 18. mája 2016 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 151,58 Eur na účet advokáta žalobcu JUDr. Vladimíra Kašubu, PhD., Holubyho 51, Martin do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

1. Konanie na krajskom súde

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 21S/13/2014-124 z 18. mája 2016 podľa § 250j ods. 2 písm. e/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. P03/2014 zo 17.01.2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť úspešnému žalobcovi trovy konania 541,82 Eur, pozostávajúce zo súdneho poplatku 70,- Eur a z trov právneho zastúpenia 471,82 Eur, na účet advokáta žalobcu do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že z administratívneho spisu mal preukázané, že žalobca

listom z 18.12.2012 požiadal žalovaného o vydanie poľovného lístka na päť kalendárnych rokov pre občana Slovenskej republiky podľa § 51 ods. 3 písm. a/ zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o poľovníctve“).

Žalovaný rozhodnutím č. 30, 31/2013 zo 07.11.2013 podľa § 51 ods. 7 písm. a/ zákona o poľovníctve žiadosť žalobcu o vydanie päťročného poľovného lístka pre občana Slovenskej republiky zamietol a vydanie poľovného lístka žalobcovi odoprel. S poukazom na § 51 ods. 4 zákona o poľovníctve v odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre vydanie poľovného lístka, keď nepredložil verejnú listinu o vykonaní skúšky z poľovníctva, nie je členom komory, nie je poistený proti škodám spôsobeným pri výkone práva poľovníctva a nezaplatil poplatok za vydanie poľovného lístka.

Proti uvedenému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodlo predstavenstvo žalovaného rozhodnutím č. P03/2014 zo 17.01.2014 tak, že odvolanie žalobcu zamietlo a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa ako vecne správne potvrdilo.

Krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, že predsedníctvu žalovaného zo žiadneho právneho predpisu a ani stanov nevyplývalo oprávnenie rozhodnúť o jeho odvolaní, a že v správnom konaní nebola rešpektovaná zásada dvojinštančnosti konania. K uvedenému krajský súd uviedol, že v zmysle § 19 ods. 1 písm. l/ Stanov Slovenskej poľovníckej komory (ďalej len „Stanovy SPK“) predstavenstvo žalovaného mohlo rozhodovať aj o odvolaní žalobcu v danom prípade. Uvedené vyplýva aj z predloženej zápisnice zo zasadnutia predstavenstva žalovaného zo dňa 13.09.2010, ktorá nemusela byť súčasťou spisu žalovaného, keďže išlo o vymienenie si rozhodovať o odvolaniach proti rozhodnutiam o zamietnutí žiadosti o vydanie poľovného lístka práve v zmysle kompetencie vyplývajúcej z § 19 ods. 1 Stanov SPK vo všeobecnosti a do budúcnosti. Uvedené žalovaný predložil na pojednávaní dňa 18.05.2016. Preto nie je podľa krajského súdu možné hovoriť o tom, že by v danom prípade rozhodoval o odvolaní žalobcu orgán, ktorý vydal prvostupňové rozhodnutie. Je nesporné, že prvostupňové rozhodnutie vydala Obvodná poľovnícka komora Martin a toto rozhodnutie podpísal jej predseda R. J.. O odvolaní žalobcu rozhodovalo predstavenstvo Obvodnej poľovníckej komory Martin ako kolektívny orgán, pričom rozhodnutie je podpísané štyrmi členmi Predstavenstva Obvodnej poľovníckej komory Martin.

V tejto súvislosti krajský súd dodal, že na predmetné konanie sa vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. správny poriadok. Správne konanie je budované na zásade dvojinštančnosti konania. V § 58 a nasl. správneho poriadku je vyjadrený základný princíp, že odvolacím orgánom je správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Týmto orgánom sa rozumie nadriadený orgán po vertikálnej línii. Kto sa rozumie odvolacím orgánom, v konkrétnom prípade vyplýva buď z osobitných zákonov alebo z organizačných predpisov. Väčšina hmotnoprávných predpisov v rámci vymedzenia pôsobnosti príslušných orgánov vymedzuje aj ich postavenie ako odvolacích orgánov. V niektorých prípadoch možno určiť odvolací orgán až z interného predpisu, ktorý upravuje vnútornú štruktúru orgánov právnickej osoby. Ak by nebol ani takýto útvar, o odvolaní by rozhodoval orgán, ktorý právnickú osobu zriadil. Oprávnenie predstavenstva žalovaného rozhodovať o odvolaní žalobcu vyplýva z § 19 ods. 1 písm. l/ stanov SPK.

Z predloženého administratívneho spisu mal krajský súd preukázané aj to, že žalobca dňa 11.01.2013 a z 28.03.2013 splnomocnil advokáta JUDr. Vladimíra Kašubu, so sídlom v Martine, aby ho obhajoval, resp. aby ho vo všetkých právnych veciach zastupoval, aby vykonával všetky úkony, prijímal doručované písomnosti, podával návrhy a žiadosti, uzatváral zmiery, uznával uplatnené nároky, vzdával sa nárokov, podával opravné prostriedky a vzdával sa ich, vymáhal nároky, plnenie nárokov prijímal, ich plnenie potvrdzoval, dedičstvo odmietal alebo neodmietal, menoval rozhodcu a uzavieral rozhodcovské zmluvy, to všetko aj vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie. Toto splnomocnenie bolo dané v rozsahu práv a povinností podľa Trestného poriadku a Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca advokáta splnomocnil najmä na zastupovanie vo veci žiadosti o vydanie päťročného poľovného lístka podanej na Obvodnú poľovnícku komoru Martin a jej odpovede č. j. 57/12, aj ku

všetkým ďalším právnym úkonom s touto vecou súvisiacim. Predmetné splnomocnenie sa nachádza v administratívnom spise, aj keď nie je zrejмый dátum jeho doručenia na Obvodnú poľovnícku komoru Martin. Je zrejмый, že správny orgán doručoval písomnosti v súvislosti s podanou žiadosťou žalobcu o vydanie poľovného lístka z 18.12.2012 aj advokátskej kancelárii JUDr. Vladimíra Kašubu, jedná sa o písomnosti napr. z 13.02.2013 (č. l. 14 spisu), z 23.01.2013 (č. l. 12 spisu).

Z rozhodnutia predstavenstva žalovaného č. k. P01/2014 z 16.01.2014 bolo zistené, že toto rozhodlo vo vzťahu k námietke zaujatosti žalobcu z 23.12.2013, doručenej Obvodnej poľovníckej komore Martin dňa 27.12.2013, proti osobe predsedu Obvodnej poľovníckej komory Martin a k námietke zaujatosti proti všetkým členom predstavenstva Obvodnej poľovníckej komory tak, že túto námietku ako nedôvodnú zamietlo. V odôvodnení rozhodnutia bolo poukázané na to, že predseda obvodnej poľovníckej komory nemá pomer ani k prejednávanej veci, ani k účastníkovi konania alebo k jeho právnenmu zástupcovi. Skutočnosti, ktoré žalobca uvádza v podanej námietke voči predsedovi obvodnej poľovníckej komory sa nezakladajú na pravde. Čo sa týka ostatných členov predstavenstva, predstavenstvo Obvodnej poľovníckej komory Martin jednohlasne ustálilo, že podľa správneho poriadku nie je možné vylúčiť kolektívny orgán ako celok. Takto vznesená námietka zaujatosti zo strany žalobcu nie je prípustná, a teda bolo potrebné rozhodnúť tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Na druhej strane rozhodnutia sa nachádza fotokópia doručienky do vlastných rúk, z ktorej je preukázané, že predmetné rozhodnutie bolo doručené žalobcovi dňa 20.01.2014. Uvedená námietka zaujatosti ako je zrejмый z ďalších dokladov predložených žalovaným bola vznesená žalobcom podaním z 23.12.2012 v súvislosti s iným konaním - žalobcovej žiadosti o prijatie za člena Obvodnej poľovníckej komory.

Žalobca v žalobe namietal, že podal oznámenie prednostovi Obvodného lesného úradu Martin z 03.07.2013 o skutočnostiach nasvedčujúcich vylúčeniu zamestnanca správneho orgánu v zmysle § 10 správneho poriadku. Krajský súd poukázal na to, že toto oznámenie sa týkalo priestupkového konania vedeného na Obvodnom lesnom úrade pod sp. zn. 2013/00088-2-Par a nie konania tohto. Z tohto dôvodu vyhodnotil túto žalobnú námietku ako nedôvodnú.

Čo sa týka námietok žalobcu, že neboli doručené listiny zo strany prvostupňového správneho orgánu jeho právnenmu zástupcovi s poukazom na § 25 ods. 5 správneho poriadku, krajský súd zo správneho spisu zistil, že na č. l. 25 sa nachádza písomné podanie žalovaného označené ako „Opakovaná výzva“ č. 31/2013 zo 07.09.2013 adresovaná žalobcovi, v ktorej je uvedené, že listom z 26.09.2013 pod j. č. 30/2013 bol žalobca vyzvaný na podanie žiadosti o vydanie poľovného lístka. Vzhľadom k tomu, že tak neurobil do dnešného dňa, opätovne žalobcu vyzýva na predloženie žiadosti o vydanie poľovného lístka spolu so všetkými náležitosťami - súhlas poistenej osoby, prihláška za člena OPK, v prípade poistenia cez SPZ aj prihlášku do SPZ, 4 x fotografiu o rozmere 3 x 3,5 cm a overenú kópiu vysvedčenia o vykonaní skúšky z poľovníctva. Ďalej sa v spise nachádza písomné podanie žalovaného č. 30/2013 z 26.09.2013 adresované žalobcovi, ktorým bol žalobca vyzvaný podať žiadosť o vydanie poľovného lístka s tým, že po zaplatení členského do SPZ za vydanie poľovného lístka bude tento vydaný. Tento bol datovaný dňa 26.09.2013. Z obsahu administratívneho spisu nie je zrejмый a teda preukázané, že predmetné výzvy boli doručené právnenmu zástupcovi žalobcu, a to v súlade s § 25 ods. 5 správneho poriadku. Nie je dokonca ani zrejмый, že tieto výzvy boli doručené samotnému žalobcovi. Krajský súd navyše vyhodnotil uvedené výzvy ako nezrozumiteľné vo vzťahu k žiadosti žalobcu z 18.12.2012 o vydanie päťročného poľovného lístka pre občana Slovenskej republiky, keď výzva z 26.09.2013 žalobcu odkazuje, aby si podal žiadosť o vydanie poľovného lístka. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na to, že táto žiadosť bola preukázateľne žalobcom predložená Obvodnej poľovníckej komore Martin podaním z 18.12.2012.

Správne orgány rozhodli o nevydaní, resp. odopretí vydať poľovný lístok žalobcovi s poukazom na to, že žalobcovi boli doručené výzvy na skompletizovanie žiadosti. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že výzva z 26.09.2013 neobsahuje takéto poučenie, resp. takúto výzvu na doloženie konkrétnych dokladov k žiadosti. Výzva zo 07.09.2013 (logicky malo ísť o výzvu zo 07.10.2013, keďže odkazuje na výzvu z 26.09.2013) obsahovala aj konkrétne poučenie, ktoré náležitosti je potrebné doložiť k žiadosti o vydanie poľovného lístka, táto však preukázateľne nebola doručená žalobcovi, resp. jeho právnenmu zástupcovi.

Podľa krajského súdu ide o inú vadu konania, pre ktorú bolo potrebné rozhodnutie žalovaného zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd v závere uviedol, že v ďalšom konaní bude potrebné, aby žalovaný odstránil uvedenú vadu konania a vyzval žalobcu výzvou, ktorá bude doručená podľa § 25 ods. 5 správneho poriadku jeho právnomu zástupcovi, pričom zároveň určí primeranú lehotu na doloženie vyzývaných skutočností, ktoré vyplývajú z § 51 ods. 4 zákona č.274/2009 Z. z.. Uvedené vyplýva aj zo základnej zásady správneho konania, a to poskytovania súčinnosti, ktorá je vyjadrená v § 3 ods. 2 správneho poriadku. S poukazom na § 79 ods. 1 zákona o poľovníctve bolo potrebné v predmetnom konaní uvedenú zásadu aplikovať. Krajský súd dodal, že v administratívnom spise žalovaného sa nachádza vysvedčenie o skúške žalobcu z poľovníctva zo 07.07.1994, takže nie je možné tvrdiť, že žalobca nepredložil verejnú listinu svedčiacu o vykonaní skúšky z poľovníctva. Pokiaľ správne orgány trvali na predložení verejnej listiny o vykonaní skúšky z poľovníctva v jeho origináli, resp. overenej kópii, bolo potrebné o tejto skutočnosti žalobcu taktiež poučiť. Pokiaľ sa teda správne orgány rozhodli, že zamietnu vo vzťahu k žalobcovi žiadosť o vydanie päťročného poľovného lístka, a teda vydanie poľovného lístka odopreli, s poukazom na predložené výzvy, že podľa týchto výziev žalobca nedoložil požadované skutočnosti, bolo potrebné žalobcovi dať priestor, aby sa k predmetným výzvam mohol vyjadriť, či z jeho strany vôbec je možné doložiť a preukázať skutočnosti uvedené v § 51 ods. 4 zákona o poľovníctve, najmä, že je členom komory, pričom preukázanie poistenia proti škodám spôsobeným pri výkone práva poľovníctva a zaplatenie poplatku za vydanie poľovného lístka je určite skutočnosťou, ktorá sa dá na výzvu správneho orgánu odstrániť. Zároveň krajský súd poukázal na to, že pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobca nie je členom komory, z úradnej činnosti je krajskému súdu známe, že tunajší súd v konaní pod sp. zn. 21S/14/2014 rozsudkom z 11.06.2014 zrušil rozhodnutie žalovaného č. P 02/2014 z 17.01.2014 podľa § 250jods. 3 OSP, ktorým potvrdil žalovaný rozhodnutie predsedu OPK Martin č. 02/2014 z 17.12.2013 o neprijatí žalobcu za člena poľovníckej komory. Až následne po tom, čo uplynie lehota na doloženie vyzývaných skutočností a žalobca po tejto lehote nepreukáže splnenie podmienok, ktoré vyplývajú z § 51 ods. 4 zákona o poľovníctve, bude môcť žalovaný rozhodnúť negatívnym spôsobom podľa § 51 ods. 7 písm. a/ zákona o poľovníctve o odopretí vydať poľovný lístok vo vzťahu k žalobcovi.

2. Odvolanie žalovaného

Proti rozsudku krajského súdu podal riadne a včas odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil tak, že konanie zastaví a prizná žalovanému náhradu trov konania. Žalovaný odvolanie odôvodnil § 205 ods. 2 písm. a/, b/ a f/ OSP.

V odvolaní žalovaný uviedol, že v žalobe označený žalovaný ako Predstavenstvo Obvodnej poľovníckej komory Martin nemá právnu subjektivitu a nie je spôsobilé byť účastníkom súdneho konania. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľnou vadou konania a preto mal krajský súd podľa názoru žalovaného konanie zastaviť. Predstavenstvo Obvodnej poľovníckej komory Martin ako subjekt práva neexistuje, nikdy mu nebolo pridelené IČO, nemá hmotný ani nehmotný majetok. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že samotný krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že právnu subjektivitu podľa stanov má výlučne Obvodná poľovnícka komora Martin, pričom predstavenstvo je len jej výkonným orgánom. Z tohoto dôvodu nie je možné žalobcom označený subjekt považovať za účastníka konania na strane žalovaného.

S poukazom na § 79 ods. 1 OSP má žalovaný za to, že bolo povinnosťou žalobcu správne označiť údaje potrebné na identifikáciu právnickej osoby v postavení žalovaného. Žalobca si túto svoju povinnosť nespĺnil a to napriek tomu, že je právne zastúpený. Žalovaný uvedenú skutočnosť namietal už v písomnom vyjadrení k žalobe aj na pojednávaní súdu dňa 14.05.2014. Podľa žalovaného je neprípustné, aby konajúci súd neformálne, bez akejkoľvek procesnej aktivity žalobcu, zmenil účastníka konania v procesnom postavení žalovaného, keďže sa nejedná o konanie, ktoré by správny súd mohol začať z úradnej povinnosti. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.11.2001 sp. zn. 5 Cdo 130/01, podľa ktorého nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienky súdneho konania, pre ktorý treba konanie zastaviť.

Žalovaný ďalej uviedol, že vo veci rozhodoval podľa právneho stavu ku dňu 07.11.2013, keďže žalobca v rámci odvolacieho konania neuviedol žiadne nové skutočnosti a nepredložil nové dôkazy. Podľa žalovaného mal žalobca dostatočný časový priestor na predloženie všetkých potrebných listín v zmysle § 51 ods. 4 zákona o poľovníctve. Poučovacia povinnosť sa podľa žalovaného týka procesných práv, ktoré im v konaní patria a nie práv hmotných. Žalovaný oprel svoj názor o § 2 zákona č. 1/1993 Z. z. a § 15 zákona č. 400/2015 Z. z.. Žalobca požadoval vydanie poľovného lístka a tak mal podľa názoru žalovaného poznať hmotné právo na vec sa vzťahujúce, tým viac, že bol právne zastúpený advokátom, ktorý mal vo vzťahu k žalobcovi poučovaciu povinnosť o existujúcej právnej úprave, t. j. o hmotnom práve.

Podľa žalovaného je dôležitou okolnosťou aj to, že žalobca na Krajskom súde Žilina viedol konanie o nečinnosť verejnej správy proti Obvodnej poľovníckej komore Martin, a to dvakrát. Prvé konanie vedené pod sp. zn. 20S/43/2013 bolo ukončené vydaním uznesenia Krajského súdu Žilina zo 16.07.2013 sp. zn. 20S/43/2013-32, v ktorom krajský súd uložil Obvodnej poľovníckej komore Martin povinnosť rozhodnúť o žiadosti žalobcu o vydanie päťročného poľovného lístka pre občana Slovenskej republiky z 18.12.2012. Druhé konanie bolo vedené pod sp. zn. 20S/112/2013 na základe ďalšieho žalobného návrhu žalobcu zo 14.10.2013. Žalovaný má za to, že orgán prvého stupňa konal o žiadosti žalobcu o vydanie poľovného lístka v zmysle vydaného súdneho rozhodnutia a poskytnutie ďalšej lehoty pre žalobcu by znamenalo nedodržanie súdneho príkazu, ktoré by mohlo byť sankcionované zo strany súdu uložením, napr. pokuty vo vzťahu k Obvodnej poľovníckej komore Martin.

Žalovaný poukázal tiež na to, že žalobca bol v roku 2011 rozsudkom Okresného súdu Martin z 03.05.2011 sp. zn. 1T/102/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina z 20.09.2011 sp. zn. ITo/78/2011 právoplatne odsúdený za prečin pytlíctva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. b/ a c/ Trestného zákona, pričom mu bol uložený aj trest zákazu výkonu práva poľovníctva. Členstvo žalobcu v Obvodnej poľovníckej komore Martin zaniklo žalobcovi nezaplatením členského príspevku v roku 2011. Okrem toho, žalobca si nespĺnil vo vzťahu k Obvodnej poľovníckej komore Martin oznamovaciu povinnosť o tom, že mu bol právoplatne uložený trest zákazu výkonu práva poľovníctva, čo bol dôvod pre odňatie jeho vtedy platného poľovného lístka v súlade s § 51 ods. 11 zákona o poľovníctve. S prihliadnutím na uložený trest zákazu výkonu práva poľovníctva žalobca bol povinný opätovne vykonať skúšku z poľovníctva, čo neurobil. Žalovanému predložil len kópiu vysvedčenia, ktorá nie je verejnou listinou. Žalobca teda nespĺňal niekoľko podmienok pre vydanie poľovného lístka, pričom nespĺnenie čo i len jednej má za následok nevydanie poľovného lístka.

V závere žalovaný uviedol, že na členstvo v ktorejkoľvek obvodnej poľovníckej komore nie je právny nárok tým viac, ak sa jedná o osobu, ktorá nerešpektuje zvyklosti a vnútorné predpisy, vrátane Etického kódexu, ktorých dodržanie by pre člena obvodnej poľovníckej komory malo byť samozrejmosťou.

3. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného

Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného vyjadril písomným podaním z 29.07.2016, v ktorom žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

Vo vyjadrení žalobca uviedol, že skutočnosť, kto má byť v spore žalovaný je zrejmá zo žaloby. Uvedené podľa žalobcu vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/59/2014 zo 17.12.2015, ktorého právnymi závermi bol krajský súd viazaný.

Ďalej žalobca poukázal na to, že hoci žalovaný poukazuje na ustanovenie zákona č. 1/1993 Z. z., nereaguje na záver krajského súdu týkajúci sa § 25 ods. 5 správneho poriadku, ktorý je takisto súčasťou zbierky zákonov.

K námietkam žalovaného ohľadne odsúdenia žalobcu poukázal žalobca na § 51 ods. 7 zákona o poľovníctve a uviedol, že o vydanie poľovného lístka žiadal po zahladení odsúdenia.

V závere žalobca uviedol, že odvolanie žalovaného nereaguje na rozsudok, ktorý napáda a žiadny zo záverov krajského súdu neusvedčuje z nesprávnosti.

4. Konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP preskúmal rozhodnutie krajského súdu a postup, ktorý popredchádzal jeho vydaniu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanom odvolaní žalovaného podľa § 212 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP a postupom podľa § 250ja ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 SSP bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk), dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb a fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb.

Odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti OSP (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Odvolací súd sa oboznámil s rozsudkom krajského súdu, ktorý preskúmal z hľadiska a rozsahu odvolacích námietok žalovaného, za týmto účelom konfrontoval zistenia krajského súdu uvedené v odôvodnení jeho rozsudku s obsahom administratívneho spisu a podaní účastníkov konania pred súdom. Odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd vec skutkovo a právne posúdil správne, jeho závery zodpovedajú logike a vychádzajú z obsahov spisov. Majúc rozhodnutie krajského súdu vo výroku za vecne správne a stotožniac sa s jeho odôvodnením, ho odvolací súd potvrdil (§ 219 ods. 1, ods. 2 OSP, § 250ja ods. 3 OSP a § 492 ods. 2 SSP), pričom však považuje za potrebné spresniť a doplniť niektoré

zo záverov krajského súdu, tiež s ohľadom na obsah podaného odvolania žalovaného.

Kompetencia obvodnej komory - Obvodnej poľovníckej komory, Martin, rozhodovať o vydaní a odopretí poľovného lístka, vyplýva z ust. § 51 ods. 7 zákona č. 274/2009 Z.z. účinného v čase rozhodovania správnych orgánov.

Obvodná komora je zložka Slovenskej poľnohospodárskej komory, tak ako vyplýva z ust. § 41 ods. 4 zákona č. 274/2009 Z.z., v príslušnom územnom obvode okresného úradu.

Z ust. § 42 ods. 1 písm. d/ zákona č. 274/2009 Z.z. účinného v čase vydania rozhodnutí správnych orgánov vyplýva kompetencia Slovenskej poľovníckej komory vydávať aj odnímať poľovné lístky, ako i plniť ďalšie úlohy vyplývajúce zo stanov (§ 42 ods. 1 písm. l/).

Zo stanov Slovenskej poľnohospodárskej komory vyplýva, že Obvodná poľovnícka komora má právnu subjektivitu (§ 17 ods. 6 stanov). Konferencia Obvodnej poľovníckej komory, ako aj jej predstavenstvo (§ 18 ods. 3 písm. h/ a § 19 ods. 1 písm. l/ Stanov Slovenskej poľovníckej komory) má kompetenciu rozhodovať o ďalších záležitostiach Obvodnej poľovníckej komory, ktoré si vyhradí bez ďalšej špecifikácie rozhodovacej činnosti v tomto ustanovení a v ďalších ustanoveniach Stanov Slovenskej poľovníckej komory. Rozhodovanie o odňatí poľovného lístka nespadá do štátneho dozoru poľovníctva - § 75 zákona č. 274/2009 Z.z., ani medzi kompetencie orgánov štátnej správy na úseku poľovníctva (§ 71).

Obvodná poľovnícka komora je organizačnou zložkou Slovenskej poľovníckej komory. Zriadením Slovenskej poľovníckej komory a vymedzením jej kompetencií v zákone č. 274/2009 Z.z., sa normatívnym rozhodnutím Národnej rady Slovenskej republiky, sa zákonom, môže realizovať cez poľovnícku komoru časť činnosti, ktorá sa v predchádzajúcej právnej úprave vykonávala spolково v občianskom združení.

K námietke žalovaného, že žalobcom v žalobe označený žalovaný Predstavenstvo Obvodnej poľovníckej komory Martin nie je spôsobilý byť účastníkom konania, odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej „Nesprávne označenie žalovaného správneho orgánu nebráni súdu, aby konal so správne identifikovaným žalovaným, pokiaľ táto skutočnosť vyplýva zo samotnej žaloby. Nesprávne, resp. neúplné označenie žalovaného správneho orgánu nemôže mať za následok zamietnutie žaloby pre nedostatok pasívnej legitímácie na strane správneho orgánu, pokiaľ žaloba obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti (§ 249 ods. 2 OSP), t. j. najmä označenie rozhodnutia správneho orgánu ktoré napadá, nakoľko správne, resp. úplné označenie žalovaného správneho orgánu vyplýva z takto označeného rozhodnutia.“ (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 SŽi 2/2010 z 11.08.2010).

K uvedenému odvolací súd uvádza, že v jednotlivých prípadoch je potrebné dôsledne rozlišovať pojem „správny orgán“ a „orgán právnickej osoby“, pričom je zrejmé, že v tomto prípade rozhodne nejde o totožné pojmy.

V danom prípade vydal rozhodnutie o odvolaní žalobcu výkonný orgán žalovaného - Predstavenstvo Obvodnej poľovníckej komory Martin, ktoré nemá právnu subjektivitu v zmysle Občianskeho zákonníka, ani administratívnoprávna subjektivita jej nevyplýva zo zákona, a navyše ani zo Stanov Slovenskej poľovníckej komory, a preto nemôže byť účastníkom súdneho konania, nakoľko nemá spôsobilosť byť účastníkom konania. Takúto spôsobilosť má len Obvodná poľovnícka komora Martin ako právnická osoba zriadená na základe zákona o poľovníctve.

Preto Predstavenstvo Obvodnej poľovníckej komory Martin, ktoré rozhodlo o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Obvodnej poľovníckej komory Martin, nemôže byť správnym orgánom v zmysle § 250 ods. 4 OSP, ktorý rozhodol v poslednom stupni, pretože podľa § 1 ods. 2 Správneho poriadku je správnym orgánom právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach fyzických a

právnických osôb, nie orgán tejto právnickej osoby.

Na základe uvedeného krajský súd nepochybil, keď konal s Obvodnou poľovníckou komorou Martin ako so žalovaným, keď táto skutočnosť vyplýva zo žaloby, v ktorej je riadne označené rozhodnutie správneho orgánu, ktoré napáda a správne označenie žalovaného správneho orgánu vyplýva z takto označeného rozhodnutia.

Odvolačný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že uvedené vyplýva už z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/59/2014 zo 17.12.2015, ktorým bol zrušený skorší rozsudok krajského súdu č. k. 21S/13/2014-64 zo 14.05.2014 a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

Argumentáciou žalovaného, že žalobca bol právoplatne odsúdený za prečin pytlactva a bol mu uložený trest zákazu výkonu práva poľovníctva, že členstvo žalobcu v Obvodnej poľovníckej komore Martin zaniklo nezaplatením členského príspevku v roku 2011, že si žalobca nesplnil vo vzťahu k Obvodnej poľovníckej komore Martin oznamovaciu povinnosť o tom, že mu bol právoplatne uložený trest zákazu výkonu práva poľovníctva, a že žalobca predložil žalovanému len kópiu vysvedčenia, sa odvolací súd v ďalšom nezaoberal, nakoľko uvedené argumenty neboli obsahom preskúmaných rozhodnutí žalovaného.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že doplnenie dôvodov vo vyjadrení k žalobe (resp. v odvolaní) nemôže nahradiť chýbajúcu právnu argumentáciu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Rovnaký právny názor nachádza oporu v ustálenej judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10SZa/13/2016 z 21.06.2016). Uvedená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je ustálená v názore, že vytýkané nedostatky odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia nemôžu byť konvalidované prípadným dodatočným vysvetlením, resp. doplňujúcim vyjadrením správneho orgánu a ani súdu neprislúcha spôsobom presahujúcim akceptovateľnú mieru dopĺňať, resp. absentujúce argumenty správneho orgánu nahrádzať svojimi a vyvodzovať z nich závery, ku ktorým mal dospieť správny orgán, ktorého postup a úvahy mali byť obsahom odôvodnenia jeho rozhodnutia, pretože takáto aktivita presahuje rámec preskúmajacej právomoci súdu a zároveň zasahuje do sféry kompetencie správneho orgánu v agende vymedzenej zákonom. Pokiaľ totiž súd preskúma zákonnosť žalobou napadnutého správneho rozhodnutia, resp. skutkové a právne úvahy, na základe ktorých bolo rozhodnutie vydané, robí tak výlučne cez odôvodnenie tohto rozhodnutia, a nie prostredníctvom obsahu administratívneho spisu, resp. dôvodov doplňujúcich, ktorými žalovaný dodatočne dopĺňa chýbajúce dôvody v rozhodnutí.

Niet pochyb, že zásada aktívnej súčinnosti účastníkov konania a správnych orgánov patrí medzi základné zásady správneho konania. Jej podstata spočíva v povinnosti správneho orgánu usmerniť všetkých, ktorí majú aktívnu účasť na konaní, aby svojím konaním, resp. opomenutím konania neboli poškodení na svojich právach a právom chránených záujmoch. Účelom tejto zásady je, aby účastníci správneho konania „pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu“.

Odvolačný súd k námietke žalovaného, že nebol povinný žalobcu vyzvať na doplnenie dokladov potrebných k posúdeniu jeho žiadosti o vydanie poľovného lístka, uvádza, že podľa § 19 ods. 3 správneho poriadku pokiaľ podanie nemá predpísané náležitosti, správny orgán pomôže účastníkovi konania nedostatky odstrániť, prípadne ho vyzve, aby ich v určenej lehote odstránil; súčasne ho poučí, že inak konanie zastaví.

Správny poriadok rozlišuje: a) všeobecné náležitosti podania, b) špeciálne náležitosti podľa príslušných ustanovení správneho poriadku, c) ďalšie náležitosti podľa osobitných právnych predpisov (§ 19 ods. 2 veta tretia správneho poriadku).

Neoddeliteľnou súčasťou podania sú prílohy, ktoré preukazujú splnenie podmienok hmotnoprávnych predpisov nevyhnutných na priznanie oprávnenia, prípadne určenie právnej povinnosti. Konkretizáciu príloh obsahujú ustanovenia osobitných hmotnoprávnych predpisov, spravidla zákonov.

Odstraňovanie nedostatkov podania je konkretizáciou zásady úzkej súčinnosti správneho orgánu s účastníkmi konania. V jednoduchých prípadoch správny orgán v súčinnosti s účastníkom konania odstráni nedostatky podania bezodkladne. V ostatných prípadoch na ich odstránenie vyzve, pričom mu na tento účel určí primeranú lehotu. Zároveň ho poučí, aké dôsledky môže mať neodstránenie nedostatkov pre ďalší priebeh konania.

Povinnosťou správneho orgánu je vyzvať účastníka správneho konania na doplnenie podania, pokiaľ toto neobsahuje potrebné doklady, poskytnúť mu náležité poučenie, ako má svoje podanie doplniť a poučiť ho aj o následkoch nedoloženia požadovaných dokladov (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo 122/2008 z 11.02.2009).

Žalovaný správny orgán vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval, preto nepochybil krajský súd keď rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 250ja ods. 3 druhá veta OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP a § 492 ods. 2 SSP rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP, 250k ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP tak, že žalobcovi priznal ich náhradu, pretože bol v konaní úspešný. Podľa § 11 ods. 4 veta prvá a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. súd priznal žalobcovi proti žalovanému odmenu za jeden úkon právnej služby v sume 143,- Eur (písomné podanie vyjadrenia z 29.07.2016 k odvolaniu žalovaného na súd), plus 1 x režijný paušál 8,58 Eur, čo je 151,58 Eur.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.